

Spring 3

Psalm 36:10 – Bij U, HEER, is de levensbron

- Lezing: Psalm 36

¹Voor de koorleider. Van David, de dienaar van de HEER.

²De zonde spreekt tot de goddeloze, diep in zijn hart – angst voor God kent hij niet.

³De zonde sust zijn geweten in slaap – geen besef van schuld, geen afkeer van het kwaad.

⁴Hij spreekt woorden van onheil en bedrog en blijft ver van wat wijs en goed is,
⁵op zijn bed bedenkt hij verderfelijke plannen, hij betreedt een verkeerde weg en het kwade verwerpt hij niet.

⁶HEER, hoog als de hemel is uw liefde, tot in de wolken reikt uw trouw,
⁷uw gerechtigheid is als de machtige bergen, uw rechtvaardigheid als de wijde oceaan:
U, HEER, bent de redder van mens en dier.

⁸Hoe kostbaar is uw liefde, God!
In de schaduw van uw vleugels schuilen de mensen,
⁹zij laven zich aan de overvloed van uw huis,
U lest hun dorst met een stroom van vreugde,
¹⁰**want bij U is de bron van het leven,
door úw licht zien wij licht.**

¹¹Toon aan uw getrouwen gedurig uw liefde, aan de oprechten van hart uw gerechtigheid.
¹²Laat de voet van hoogmoedigen mij niet vertrappen, de hand van goddelozen mij niet verjagen.
¹³Daar liggen zij die verderf zaaiden – gevallen, neergestoten, zonder kracht om op te staan.

Preek

Lieve mensen,

Slide:

Elk feest kent wel een hoogtepunt. Het aansnijden van de taart, het toezingen van de jubilaris, het wisselen van de ringen met een lange zoen daarna, het opspelden van een koninklijke onderscheiding. Elk feest kent wel zijn hoogtepunt. Ook de feesten die Jezus bezocht.

Slide ³⁷Op de laatste dag, het hoogtepunt van het feest, stond Jezus in de tempel, en Hij riep: 'Laat wie dorst heeft bij Mij komen en drinken! ³⁸"Rivieren van levend water zullen stromen uit het hart van wie in Mij gelooft," zo zegt de Schrift.' ³⁹Hiermee doelde Hij op de Geest die zij die in Hem geloofden zouden ontvangen; de Geest was er namelijk nog niet, want Jezus was nog niet tot Gods majesteit verheven.

Het gaat om het Loofhuttenfeest. Een feest dat gaat over vruchtbaarheid. Over oogst. Over leven. Je denkt terug aan de woestijn en viert dat je een dak boven je hoofd hebt, een land, een plek. Tijdens dat feest, dat zeven dagen duurde, had je elke ochtend een waterceremonie. Er werd een kruik water geschept uit de Siloam-bron. En dan zingend en dansend naar de tempel gebracht. Dat komt uit Jesaja 12:

Slide: ²God, Hij is mijn redder.
 Ik heb een vast vertrouwen, ik ben niet bang,
 want de HEER is mijn sterkte, Hij is mijn beschermer,
 Hij heeft mij redding gebracht.'
³Vol vreugde zullen jullie water putten
 uit de bron van de redding.
⁴Op die dag zullen jullie zeggen:
 'Loof de HEER, roep zijn naam uit.
 Maak alle volken zijn daden bekend,
 verkondig zijn verheven naam.

Om daar aan de voet van het altaar te worden uitgegoten. Op de laatste, de hoogtijdag van het feest werd dat zeven keer gedaan. Een volheid van water als symbool voor de oogst. En op dát moment

staat Jezus in de tempel en zegt: ik ben de bron van jullie redding. Ik ben de bron van leven. Dus uiteindelijk gaat Psalm 36 over Jezus!!

Die psalm, die we lazen, gaat over een donkere tijd. Leven in een duistere wereld. David heeft het zwaar. Moeilijke omstandigheden, bedreiging. Roddel en leugens. Waar vind je licht? Woestijntijd. Het leven droog en schraal. Waar vind je water?

De psalm begint en eindigt met die duisternis. De kern wordt omgeven door moeilijke omstandigheden. En zo kan je leven soms zijn. Dat je ingeklemd bent door zwaarigheid. Dat je weinig perspectief vindt. Dat het niet meevalt om overleefd te blijven. Ook als christen. Geloven wordt vaak aangevochten. Je ziet het niet en voelt het niet. En dan zijn er zoveel argumenten te verzinnen. Zoveel twijfels, waarin je kunt verzanden. Vastlopen. Je zou het bijltje er zomaar bij neergooien. Dat is de sfeer die David schetst. De sfeer, die ook in de tijd van Jezus voor gewone gelovigen gold. Klem binnen de regels. Vastgezet in sociale controle en machtsmisbruik van leiders.

Op dat moment wil David terug naar de kern. Naar de bron. Hij wil licht zien. En dan zoekt hij dus naar God. Want hij weet het. Bij God vind je ruimte. Vind je leven. Zo is God ooit begonnen. Schepper. Staat aan het begin van jouw bestaan. En uit Genesis weten we: hij wilde de mensen volkomen vrijheid geven. Genot, geluk. Maak er maar wat moois van. Geen kwaad, geen zonde die in de weg zit. Zo is God de Bron van het leven. Hij sprak als eerste scheppingsdaad: er moet licht komen. Dat is waar David naar verlangt in een duistere periode. Als hij hijgend naar adem alleen maar kan overleven.

God wordt hier tegenover mensen gezet. Mensen hebben vaak bijbedoelingen. Ook wijzelf. David zingt hier over een ander, maar hij kan zichzelf er ook onder scharen. Bedrog, onheil, geen besef van schuld, hoogmoed, verderfelijke plannen. Zo is de mens. Zo ben je zelf ook vaak. Wil je veranderen. Wil je nieuw leven. Toekomstperspectief. Dan moet je terug naar de Bron.

De HEER is trouw, vol liefde, altijd eerlijk, altijd recht. Redder van mens en dier. Bij die God kan je schuilen, ook als je het zelf verknald hebt. In de schaduw van zijn vleugels kom je tot rust. Hij wil je zelfs overvloed en een stroom van vreugde geven. Dat is zijn Scheppersbedoeling. Daar heeft hij op gemikt toen hij aan het begin van jouw leven stond. Heel de geschiedenis door is dat Gods doel met de mens, met de wereld.

En toen dat helemaal mis dreigde te gaan. Het lukte niet. Kwade machten bleken te sterk voor ons mensen. Toen kwam Jezus om Gods plan met jou en mij ter herstellen. Hij is de inlossing van Gods beloften. Op het hoogtepunt van het oogstfeest staat hij op en wijst op zichzelf. Ik ben het water dat leven geeft. Als je dorst hebt, kom bij mij!

Wij mensen, gelovig of niet, verlangen naar recht, naar schoonheid, naar verbinding en naar spiritualiteit. Het prachtige is: dat is wat Jezus je wil bieden. Eigenlijk hunkeren we naar een verloren paradijs. God heeft dat in ons gelegd. Het besef dat dit het toch niet kan zijn. Dat het beter kan.

En dat verlangen, daar wil Jezus aan tegemoet komen. Bij God, bij Jezus is namelijk de bron van het leven. En dan gebeurt er iets moois. Je zult namelijk zelf een bron worden. Rivieren van levend water zullen uit je binnenste stromen. Dus als jij put uit de Bron. Als je je leven wil laten inspireren door Jezus. Dan word je ook zelf inspirerend. Dat is een prachtig gegeven als je vandaag ingezegend wordt

als diaken. Leef dicht bij je Heiland. Dan mag je vanuit zijn genade ook levens van anderen heel maken.

Johannes legt het ook nog uit, wat dat betekent. Dat rivieren van levend water uit je binnenste zullen stromen. Dat heeft van alles te maken met de Geest. En dat past prachtig bij het thema 'SPRING'. Ik heb al uitgelegd dat in het Engels bij een *spring* een bron bedoeld wordt waarbij het water naar je toe stroomt. Je hoeft niet diep te graven. Daar is het Engelse woord *well* voor. Nee, het stroomt naar je toe. Je hoeft alleen maar ontvankelijk te zijn.

Dat geldt ook voor de Geest. Met Pinksteren wordt Hij *uitgestort*. Als een stortbui. De Geest wordt je ingeblazen als de wind. Komt naar je toe. Doordrenkt je leven. Zo wil God in je leven zijn. Als Schepper is Hij de bron van Leven. En Jezus is je redder, die je het verloren paradijs wil teruggeven. Als dat gebeurt dan stroomt het leven ook uit jouw binnenste.

Op het hoogtepunt van het Loofhuttenfeest laat Jezus zien, dat Hij de inlossing is van Gods beloften. Dat Hij het verlangen vervult dat ieder mens heeft. Laten we bidden dat de Geest ons inspireert tot inspirerend leven. Als je dicht bij de Bron leeft, dan kan het niet anders of dan ga je stralen. In Gods licht zien wij het licht én zijn wij het licht.

Amen